

Надвечір в Чернігові у п'ятницю 8 грудня біля міського Палацу культури – колишнього Палацу культури хіміків, було досить багатолюдно. В цей день всі прийшли привітати лауреаток XX міського конкурсу «Жінка року – 2017», який традиційно проводиться в місті з 1998 року. А незмінними його організаторами вже 20 років поспіль є управління у справах сім'ї, молоді та спорту міської ради, управління культури та туризму міської ради та громадська організація «Спілка жінок міста Чернігова».

У фойє Палацу культури була представлена виставка робіт народних майстринь із Ліги ділових і професійних жінок України та фото з життя жінок-лауреаток. Присутні з неабиякою цікавістю розглядали вишиванки та намиста, картини й маленькі витвори хенд-мейду, книжки та наукові праці... Адже діяльність наших жінок не знає меж – ми можемо бути лікарками та військовими, вчительками і кулінарками, громадськими діячками та журналістками!

Потім все почалося... Спочатку представляли Жінку року, про неї показували маленький фільм, створений спеціально для цього святкового дня. Потім чоловіки дарували жінкам розкішні букети й говорили чудові слова, а жінки підтримували лауреаток привітаннями та лагідними посмішками! Цього року Жінок року було вісім:

Аліференко Інна Михайлівна – директорка Чернігівської обласної універсальної наукової бібліотеки ім. В. Г. Короленка.

Зіневич Людмила Василівна – викладачка кафедри філософії і суспільних наук ЧНТУ, координаторка волонтерського руху «Безкоштовні курси української мови» в місті Чернігові.

Коваленко Оксана Іванівна – вчителька матема-

Як у Чернігові обирали «Жінку року - 2017»

тики та інформатики спеціалізованої загальноосвітньої школи №2 I-III ступенів з поглибленим вивченням іноземної мови міста Чернігова. Також вона ввійшла в топ-20 переможців всеукраїнського конкурсу «Вчитель року – 2017».

Кохан Наталія Федорівна – директорка мережі магазинів «4 сезони», заступник голови «Чернігівської профспілки підприємців».

Кузіна Світлана Анатоліївна – голова Громадської організації «Кримська громада».

Леник Галина Леонтіївна – заступниця головного лікаря з медичної частини пологового будинку Чернігівської міської ради.

Рожнятовська Дар'я Дмитрівна – студентка 3-го курсу факультету електронних та інформаційних технологій ЧНТУ, срібна призерка чемпіонату Європи з кульової стрільби 2017 року.

Ющенко Світлана Петрівна – начальниця сектору зв'язків з громадськістю та ЗМІ Академії державної пенітенціарної служби України, голова Громадської організації «Ресурс», координаторка Центру допомоги учасникам АТО при Чернігівській ОДА, підполковник внутрішньої служби, наковиця.

Лауреаток та усіх присутніх на святі жінок від імені Чернігівського міського голови привітав його заступник Олександр Ломако. Кожній учасниці були вручені Дипломи та символи конкурсу, подарунки та квіти, а привітати Жінок року – 2017 також прийшли рідні та друзі. До речі, відеоролики, які розповідають про лауреаток, будуть демонструватися на міському телеканалі «Новий Чернігів» протягом грудня.

За 20 років 170 жінок міста Чернігова стали лауреатками конкурсу «Жінка року».

Всі вони – інтелектуалки, професіоналки високого рівня, активні учасниці громадських організацій, гарні господині й турботливі матері. 30 лауреаток були нагороджені орденами та медалями, з них 9 – орденом княгині Ольги, 34 жінки носять почесні звання «Заслужених працівників» різних галузей народного господарства, 15 – наукові звання (з них – 3 професорки), є членкині Національних спілок журналістів, художників, архітекторів, а Олена Костевич та Наталія Скакун – олімпійські чемпіонки. І всі жінки нагороджені Почесними грамотами різних рівнів державної влади та міської ради!

Юлія ВУАЛІНА

Наш біль – нестерпний, наше горе – вічне

20 грудня 2016 року пішов із життя кандидат економічних наук, доцент, коханий чоловік, люблячий батько і дідусь **Михайло Макарович БУШАЙ.**

Цілий рік без тебе. Нам здається, минула вічність. Без твоєї підтримки, твого мудрого слова, твоїх слів розради життя немов зупинилося. Але наші думки завжди з тобою. Хочемо вірити, що у тих світах, звідки не вертаються, ти знайшов вічний спокій і блаженство. На це заслужив своєю багаторічною працею – понад 40 років трудився в Чернігівському Національному педагогічному університеті, отримав почесне звання відмінника народної освіти України, був нагороджений Почесною грамотою Кабінету міністрів України.

Ти любив життя, любив працювати на землі, вирощував гарні врожаї, залишив по собі молодий сад, який ще довго даруватиме дітям і онукам запашні яблука, груші, черешні...

Тебе немає - і серце огортає смуток, жоден день не обходиться без світлих споминів про минуле, в якому ми разом з тобою щасливі, і вдячні долі за всі роки, сповнені тепла, любові і поваги.

Всі, хто знав і пам'ятає Михайла Макаровича, згадайте його добрим словом.

Дружина, син, дочка, зять, невістка, онуки, свати, племінники, Володимир і Тамара Мухіни, хрещеники, колишні колеги по роботі – Сергій Журман, Володимир Личковах, Віктор Сутрін, Станіслав Мащенко, сусіди.

Мить життя

Життя – воно як мить для нас,
Як дощ, що тихо-тихо плаче.
Колись останній прийде час,
Що кожному Господь призначив.
Життя, немов рядок з вірша,
Що змістом в серце проникає.
Безсмертна тільки лиш душа –
Це кожен, мабуть, добре знає.

Судьба інвалида

Инвалида судьба нелегка,
Горче самой обычной полыни.
Как слеза льется эта строка,
Кто здоров, не поймет ее ныне.
К инвалиду подходит мужик:
«Расскажи мне, ну как поживаешь?
На коляске сидеть уж привык,
Денег больше меня получаешь?»
Инвалид горько плакал тогда:
«Нет мужик у тебя в душе Бога.
Возьми деньги мои навсегда,
А взамен отдай свои ноги».
Инвалидским несчастным деньгам
Не завидуйте в жизни, не надо.
Тот поймет, кто хлебнет горя сам,
Горе с каждым всегда ходит рядом.

Кружит осень с оттенком печали

Едут в бой молодые ребята,
Чтоб навечно героями стать.
Им пришлось в руки взять автоматы
И невинных людей убивать.
Ах, ребята, вы молоды очень,
Разве время сейчас умирать?
Из вас каждый, наверное, хочет,
Вновь любимую крепче обнять.
Но слышны снова залпы орудий,
Чи – то матери в горьких слезах.
Что на этой земле дальше будет?
Знают ангелы на небесах.
Кружит осень с оттенком печали,
Разыгралась не в шутку война.
Смерть гуляет в заоблачной дали.
Вы не скажите, чья здесь вина?

Федор ТАРАСЕНКО,
инв. 1 гр., член Национального союза писателей Украины. Луганская область.

БІЙЦЮ АТО З МАКОШИНЕ ПОТРІБНА ТЕРМІНОВА ДОПОМОГА

Вінституті імені Мечнікова зараз в тяжкому стані перебуває воїн, наш земляк – командир взводу розвідки «Правого сектору», житель смт Макошине **Євгеній Євгенійович Скоробагатько**, 1977 року народження.

Він пішов добровольцем у березні 2017 року в батальйон «Правого сектору». Службу проходив під Авдіївкою у спецпідрозділі розвідки.

У Майському 5 грудня 2017 року отримав тяжкі поранення у голову і зараз підключений до апарату штучного дихання.

Кошти можна перерахувати на карту «Приватбанку» сестри Євгенія:

4731 2171 1353 3713 Скоробагатько Наталія Євгеніївна.